

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 17 marca 1876.

26.

Ustawa z dnia 8 marca 1876,

mocą której zmieniają się niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50), tudzież ustaw z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), o opłatach stęplowych i bezpośrednich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa, postanowilem i stanowią co następuje:

I. Zmiana skali stęplowej I.

§. 1.

W miejsce skali I, ustawą z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), zaprowadzonej, wejść ma w użycie następująca skala I, obejmująca należytość z dodatkiem:

Aż do kwoty . . .	75 zł. —	zł. 5 c.	nad	4.500 zł. aż do	6.000 zł.	4 zł. — c.
nad	75 zł. aż do	150 " — "	10 "	"	6.000 " " "	7.500 " 5 " — "
"	150 " " "	300 " — "	20 "	"	7.500 " " "	9.000 " 6 " — "
"	300 " " "	450 " — "	30 "	"	9.000 " " "	10.500 " 7 " — "
"	450 " " "	600 " — "	40 "	"	10.500 " " "	12.000 " 8 " — "
"	600 " " "	750 " — "	50 "	"	12.000 " " "	13.500 " 9 " — "
"	750 " " "	900 " — "	60 "	"	13.500 " " "	15.000 " 10 " — "
"	900 " " "	1.050 " — "	70 "	"	15.000 " " "	16.500 " 11 " — "
"	1.050 " " "	1.200 " — "	80 "	"	16.500 " " "	18.000 " 12 " — "
"	1.200 " " "	1.350 " — "	90 "	"	18.000 " " "	19.500 " 13 " — "
"	1.350 " " "	1.500 " 1 "	— "	"	19.500 " " "	21.000 " 14 " — "
"	1.500 " " "	3.000 " 2 "	— "	"	21.000 " " "	22.500 " 15 " — "
"	3.000 " " "	4.500 " 3 "	— "	"		

i tak dalej od każdych 1.500 zł. o 1 zł. więcej, a pozostałą kwotę, mniejszą od 1.500 zł., uważa się jak gdyby tyleż wynosiła.

II. Uiszczanie się z opłat od weksli.

§. 2.

W paragrafach poniżej zamieszczonych wyrażenie „tutejsze kraje” oznacza obręb, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, a przeto każdy weksel, wystawiony poza tym obrębem, uważać należy za zagraniczny.

Co się tyczy weksli, w krajach korony węgierskiej wystawionych, przepisy rozporządzenia z dnia 2 października 1868 (Dz. u. p. Nr. 135), mianowicie §§. 26, 27 i 28 tego rozporządzenia, zachowują się nadal w mocy obowiązującej, a przeto, gdy chodzi o takie weksle, potrącić należy z opłaty, według ustawy niniejszej, przypadającej, tę kwotę, która przy ich wystawieniu opłaconą została dowodnie król. skarbowi węgierskiemu podług przepisu, bądź znaczkami stęplowemi, bądź też bezpośrednio.

§. 3.

Okresy, w ustawie niniejszej wyznaczone w miesiącach, liczyć się mają podług art. 32 ustawy wekslowej, to jest w ten sposób, że termin upływa z tym dniem ostatniego miesiąca, który przez swoją liczbę porządkową odpowiada dniowi rozpoczęcia się terminu, gdy zaś dnia tego w ostatnim miesiącu terminu nie ma, z ostatnim dniem tegoż miesiąca.

Terminy, wyznaczone w dniach, liczyć należy podług kalendarza; nie liczy się wszakże tego dnia, od którego terminu zaczyna upływać.

§. 4.

Weksle w tutejszych krajach wystawione, trasowane i osobiste, tak z oznaczonym terminem wypłaty, jakoteż płatne za okazaniem lub w czasie oznaczonym po okazaniu, bez względu czy płatne są w tutejszych krajach czy za granicą, podlegają opłacie według sumy, na którą weksel opiewa, a mianowicie:

- a) jeżeli nie pokazuje się już z samego weksla, że zapłata nastąpić ma później niż w sześć miesięcy po dniu wystawienia i jeżeli nie zachodzi przypadek w ostatnim ustępie niniejszego paragrafu przewidziany, podług skali I;
- b) jeżeli pokazuje się już z samego weksla, że zapłata nastąpić ma później niż w sześć miesięcy po dniu wystawienia, podług skali II.

Opłacie podług skali II podlega weksel, bez względu na jego termin wypłaty, także i wtedy, gdy w samej osnowie weksla wyrażono pozwolenie do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia na nieruchomości.

Wszelkie powielenia weksla (*Secunda. Tertia* itd.), jakoteż wszelkie żyrowane kopie weksli podlegają tej samej opłacie, co pierwszy egzemplarz, atoli z więcej egzemplarzy weksla, ten, który przeznaczony jest wyłącznie do postarania się o przyjęcie przez *trassata*, przebywającego po za obrębem monarchyi austryacko-węgierskiej, jest wolny od opłaty stęplowej, jeżeli na przedniej stronie tego egzemplarza przydane będą te słowa: „przynależony tylko do przyjęcia“ i jeżeli odwrotna strona tego egzemplarza będzie przekreślona w taki sposób, ażeby przez to jakikolwiek rodzaj indosacyi lub poświadczenia odbioru stał się niemożliwym.

§. 5.

Weksle objęte pod §. 4 a), płatne za okazaniem lub w czasie oznaczonym po okazaniu, podlegają z dniem po upływie 6 miesięcy od daty wystawienia, jeżeli weksel nie był jeszcze do zapłaty okazany, obowiązкови uzupełnienia opłaty, tak, aby wyrównywała należitości podług skali II, przypadającej.

Jeżeli weksle objęte pod §. 4 a) z oznaczonym terminem zapłaty, po upływie sześciu miesięcy od dnia wystawienia, mają być dalej zbyte — (przez co jednak nie rozumie się żyra do odebrania waluty albo dla zastępstwa, w myśl artykułu 17, ustawy wekslowej) — natenczas z dopłaty, do uzupełnienia należitości podług skali II, przypadającej, uiszczyć się należy przed zbyciem.

Jeżeli takie zbycie rozciąga się tylko na część sumy wekslowej, natenczas opłacić należy od weksli, które w czasie wystawienia były wolne od opłaty, należytość, odpowiadającą podług skali II kwocie odstąpionej; od weksli zaś, które już pierwotnie podlegały ostępowaniu, różnicę, zachodzącą pomiędzy należytością od kwoty odstąpionej, podług skali II przypadającą, a należytością odpowiadającą owej kwocie podług tej skali I, która obowiązywała w czasie wystawienia weksłu.

§. 6.

Każde pisemne przedłużenie weksła tutejszo-krajowego podlega opłacie a to podług skali I, o ile przedłużenie terminu nie przenosi sześciu miesięcy, w innych zaś przypadkach podług skali II.

Termin przedłużenia liczyć należy nie od dnia deklaracji przedłużenia, lecz od dnia upływu dawnego terminu zapłaty.

§. 7.

Gdy weksel ma być podany do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia na nieruchomości celem nabycia prawa zastawu lub zastawu na zastawie, natenczas, jeżeli weksel przy wystawieniu nie podlegał opłacie lub tylko małej, a takowa nie została już uzupełniona podług skali II, na zasadzie §-fu 5-go uiścić się należy z opłaty przed podaniem o zahipotekowanie lub położenie ostrzeżenia, w wymiarze, przypadającym podług skali II, lub według okoliczności uzupełnić takową do tego wymiaru.

Gdy do ksiąg hipotecznych wniesiona być ma tylko część wierzytelności wekslowej, zastosować należy odpowiednio przepisy ostatniego ustępu §-fu 5-go.

§. 8.

Weksle zagraniczne (§. 2) stają się podległymi opłacie zwyczajnie (§. 9) już przez wprowadzenie ich do krajów tutejszych (§. 13), przeto uiścić się należy z takowej:

- a) podług skali I, jeżeli nie pokazuje się już z samego weksla, że wypłata nastąpić ma później niż w dwanaście miesięcy po dniu wystawienia;
- b) podług skali II, jeżeli pokazuje się już z samego weksla, że wypłata nastąpić ma później niż w dwanaście miesięcy po dniu wystawienia.

Przepisy przedostatniego ustępu §-fu 4-go, tudzież §§-fów 5, 6 i 7 stosować należy także do tych weksli, jakoteż do przedłużeń pisemnych, w krajach tutejszych, do nich przydanych, z tą zmianą, że terminy sześciomiesięczne w §§-fach 5 i 6 wyznaczone, przedłużają się dla tych weksli do dwunastu miesięcy.

§. 9.

Wyjątek od prawidła, w §-fie 8-ym ustanowionego, czyni się tylko dla tych weksli zagranicznych, które płatne są wyłącznie za granicą. Weksle takie podlegają obowiązkowi opłaty dopiero wtedy, gdy będą puszczone w obieg w tutejszych krajach (§. 10), a gdy w takim razie opłata stawia się obowiązkową, opłacić należy od takich weksli, tudzież od przedłużeń, w tutejszych krajach do nich przydanych, zwyczajnie tylko 2 centy od każdego 100 złotych sumy wekslowej, a pozostałą kwotę, mniejszą od 100 złotych, uważa się tak, jak gdyby tyleż wynosiła.

Ale jeżeli później weksel stanie się płatnym w tutejszych krajach, albo jeżeli w krajach tutejszych uczyniony będzie z niego użytek sądowy, natenczas, gdy ta okoliczność zajdzie, a względnie przed użytkiem sądowym, uzupełnić należy opłatę aż do wyrównania kwoty, przypadającej podług §. 8.

Obowiązek uzupełnienia opłaty aż do wyrównania kwoty przypadającej podług skali II następuje w szczególności w tym przypadku, gdy weksel taki podaje się (§. 7) do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia na nieruchomości, celem nabycia prawa zastawu lub zastawu na zastawie.

§. 10.

Weksel uważa się za puszczoney w obieg, jak tylko kto położy na nim akcept, zaręczenie lub indos, w ogóle, gdy kto weksel na własny lub cudzy rachunek nabywa, pozbywa, zastawia lub przyjmuje jako rękojmią, do przyjęcia lub zapłaty okazuje, wypłaca lub zapłatę odbiera, z powodu nieprzyjęcia lub niepłacenia wynosi protest, lub czyni z weksla urzędowy użytek, bez względu, czy nazwisko jego lub firma jest na wekslu położona, lub nie.

§. 11.

Akcepty położone na wekslu, z wyjątkiem przypadku w §. 12 wzmiankowanego, są wolne od opłaty, bez względu czy weksel jest wolny od opłaty, czyli też podlega opłacie według skali I, lub niższej albo wyższej opłacie.

Indosy, nie wyjmując indosów dla zastępstwa, do odebrania waluty wekslowej itp. (artykuł 17 ustawy wekslowej), tudzież poręczenia i potwierdzenia odbioru na wekslach wolnych od opłaty i opłacie według skali I lub niższej podlegających, są podobnie wolne od opłaty, z wyjątkiem przypadku, w §-fie 12-tym wzmiankowanego.

Przeciwnie podlegają opłacie indosy, poręczenia i potwierdzenia odbioru, gdy deklaracje te położone są na wekslu, od którego przypada opłata według skali II, albo na innym wekslu, w czasie, gdy stosownie do ustawy niniejszej powinno już było mieć miejsce uzupełnienie opłaty od takowego według skali II, lub gdy indos położony został w takim czasie, że z powodu położenia go nastąpić ma uzupełnienie opłaty podług skali II (§. 5).

W przypadkach, gdy z tego powodu opłata stała się obowiązkową, podlegają:

- a) indosy, opłacie podług skali I; na takich zaś wekslach, które są zahipotekowane lub zawierają deklarację tyczącą się zahipotekowania, podług skali II od kwoty odstąpionej; te zaś indosy, do których przydana jest formuła „do odebrania waluty wekslowej,“ „dla zastępstwa“ lub inna, upoważnienie wyrażająca (art. 17 ustawy wekslowej), opłacie od kontraktów upoważnienia (poz. tar. 111 w ustawie z dnia 9 lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50);
- b) poręczenia, opłacie według skali II stosownie do kwoty, której poręczenie przyjęto;
- c) potwierdzenia odbioru, opłacie podług skali II, stosownie do kwoty, której odbiór potwierdza się.

§. 12.

Jeżeli na wekslu, z wyjątkiem przypadku w §-fie 4-tym wzmiankowanego, przydane jest, czy to w oddzielnym dodatku, czyli też w związku z akceptem lub z inną podług prawa wekslowego uczynioną deklaracją, pozwolenie do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia co do prawa zastawu lub podzastawu na nieruchomości, albo deklaracja, tycząca się usprawiedliwienia ostrzeżenia już wyjednanego, złożyć należy opłatę podług skali II od wartości obowiązku, dla którego dano hipotekę lub dla którego ostrzeżenie uznane zostało za usprawiedliwione.

Taka sama opłata należy się od prostych akceptów w tym przypadku, gdy w osnowie weksła akceptant został wezwany do dania oznaczonej nieruchomości w zastaw lub podzastaw.

Tylko wtedy, gdy już za sam indos lub poręczenie należy się opłata według skali II (§. 11), deklaracya, tycząca się zahipotekowania, położenia ostrzeżenia lub usprawiedliwienia, w ich osnowie wyrażona, nie podlega żadnej dalszej opłacie.

§. 13.

Z opłaty od weksli, wystawionych w krajach tutejszych, uiszczyć się należy zanim strony podpiszą papier na weksel przeznaczony, — od weksli zaś wystawionych za granicą, zanim weksel będzie puszczoney w obieg w krajach tutejszych (§. 10), i jeżeli weksel nie jest płatny wyłącznie tylko za granicą, w każdym razie przed upływem dni czternastu od przyniesienia go do krajów tutejszych.

§. 14.

Obowiązkowi opłaty stęplowej od weksli czynić można zadosyć tylko następującym sposobem:

A. Używając blankietów urzędowych stęplowych;

B. jeżeli się używa blankietów urzędowych, które jednak nie pokrywają w zupełności przypadającej opłaty, tudzież, jeżeli używa się innych blankietów lub jeżeli wystawia się weksle bez użycia blankietu, — tym sposobem, że znaczki stęplowe, odpowiadające przypadającej opłacie a według okoliczności opłacie uzupełniającej, przyklepione zostaną przed wystawieniem weksłu na odwrotnej stronie papieru, na którym weksel ma być napisany, poczem w urzędzie, do tej czynności urzędowej upoważnionym, wyciśnięta będzie na nich pieczęć urzędowa.

Datę tego przestęplowania, jeżeli nie jest już widoczną z odcisku na stęplu, wpisać ma cyframi na każdym znaczku urząd, zajmujący się przestęplowaniem.

Urzędowe przestęplowanie nie może już być przedsięwzięte, gdy papier jest już podpisany przez wystawcę, akceptanta lub indossanta czyli w ogóle przez stronę; wszelki inny sposób uiszczania się z opłaty stęplowej odmienny od sposobu w ustępie B przepisanego (z wyjątkiem przypadków wzmiankowanych w tym paragrafie pod lit. F), w szczególności zaś przestęplowanie znaczków pieczęcią prywatną jednej z osób lub też zakładu nie upoważnionego do zajmowania się urzędowym przestęplowaniem, uważa się za niedopełnienie obowiązku stęplowego.

C. O ile chodzi o uiszczenie się z opłaty od weksli wystawionych za granicą, znaczki stęplowe, opłacie odpowiadające, przyklepić należy na odwrotnej stronie weksła, a mianowicie, jeżeli ta odwrotna strona nie zawiera jeszcze napisów, na jej górnym brzegu, w przeciwnym zaś razie bezpośrednio pod ostatnim napisem zagranicznym, na nim będącym, w taki sposób, aby ponad znaczkami nie było wolnego miejsca do napisania indosu lub czego innego, poczem w czasie właściwym (§. 13) postarać się należy o urzędowe przestęplowanie znaczków, w sposób wzmiankowany w paragrafie niniejszym pod B.

D. Gdy chodzi o uzupełnienie opłaty od weksła, który pierwotnie był wolny od opłaty lub podlegał mniejszej opłacie (§§. 5, 7, 8 i 9), natenczas znaczki stęplowe, odpowiadające tej dopłacie, przyklepić należy na odwrotnej stronie

weksła, przed zrobieniem użytku który pociąga za sobą tę opłatę, albo przed nastąpieniem okoliczności lub chwili w skutek nadejścia której przypada ta opłata; jeżeli w takim razie uzupełnienie opłaty ma zasadę w podaniu weksłu do sądu (§§. 7 i 9), postępowanie urzędowe skutecznie ma sąd, w każdym zaś innym przypadku obowiązkiem jest strony, pod jej odpowiedzialnością postarać się o przestępowanie znaczków w urzędzie do tego upoważnionym w myśl ustępu *B*, jeszcze przed zrobieniem użytku, który pociąga za sobą uzupełnienie opłaty, a względnie przed nastąpieniem okoliczności lub chwili, w skutek nadejścia której przypada ta opłata.

- E*. Gdy opłacić się mająca należytość a według okoliczności dopłata, razem z dodatkiem przenosi 25 zł., można uiścić się z takowej w terminach, w §-fie 13-tym oznaczonych, a względnie przed nadejściem okoliczności lub chwili z której wynika obowiązek opłacenia (§§. 5, 7, 8 i 9), bezpośrednio w jednym z urzędów przeznaczonych do wymiaru należytości, w którym to razie urząd ten potwierdzi odbiór opłaty na wekslu a względnie na papierze na weksel przeznaczonym.
- F*. Opłata za przedłużenia (§. 6), tudzież za podlegające stęplowi deklaracje, na wekslu położone (§§. 11 i 12), jeżeli nie została złożona bezpośrednio w myśl ustępu *E* jako wynosząca więcej niż 25 zł., uskuteczniiona być ma albo w ten sposób, jak to w ustępie *B* jest postanowiono, albo według ogólnego przepisu §-fu 3-go rozporządzenia z dnia 28 marca 1854 (Dz. u. p. Nr. 70), to jest, w taki sposób, że znaczki stęplowe, opłacie odpowiadające, jeszcze przed napisaniem deklaracji tyczącej się przedłużenia lub jakiegokolwiek innej, przyklepione będą na wekslu, w miejscu do tego wyznaczonym, i że przez ich kolorowe pola, poniżej godła stęplowego, przechodzić będzie idący w linii prostej pierwszy wiersz deklaracji, lub, gdyby się składała tylko z jednego wiersza, część jej, nigdy zaś jej nadpis (tytuł), lub podpis. Wyciśnięcie na znaczkach pieczęci prywatnej, zamiast pisania na nich, nie ma i w tym przypadku żadnego skutku.

§. 15.

Zostawia się uznaniu administracji skarbu zarządzenie wydrukowania osobnych blankietów, urzędowemu godłami stęplowemi opatrzonych, dla rozmaitych firm itp. Do takich blankietów stosowane będą przepisy tyczące się blankietów urzędowych (§. 14. *A* i *B*).

§. 16.

Do opłacenia należytości od weksli, w krajach tutejszych wystawionych, tudzież od znajdujących się na nich deklaracji (prolongacji, indosów itd.), są niepodzielnie obowiązani, ze względu na czas, od którego opłata staje się obowiązkową, wystawca, podpisujący lub spółpodpisujący akcept, indos lub inną deklaracją znajdującą się na wekslu, w ogóle każdy, kto przez jeden z aktów w §. 10 wzmiankowanych, miał udział w obiegu weksła, tudzież ten, który spisał protest nie uczyniwszy przepisanego uwiadomienia o przekroczeniu, nakoniec posiadacz weksła.

Ale jeżeli jedna z tych osób, do złożenia opłaty obowiązanych, uiściła się z należytości, którą należało opłacić przed tym czasem, w którym weksel puściła w obieg lub go zaprotestowała, może poszukiwać szkody na tych poprzednikach swoich, jeżeli od obowiązku złożenia opłaty nie byli osobiście uwolnieni, na których według ustawy najprzód ciążył obowiązek opłacenia należytości.

§. 17.

Do opłacenia należności od weksli zagranicznych, tudzież od deklaracyj, na takichże wekslach w krajach tutejszych położonych obowiązane są niepodzielnie wszystkie te osoby, które w krajach tutejszych uskuteczniły jedną z czynności, z których stosownie do §-fu 10-go wynika obowiązek opłacenia należności, tudzież te osoby, które w czasie gdy opłata stała się obowiązkową (§. 13), były posiadaczami weksla, nakoniec ten, który spisał protest nie uczyniwszy przepisanego uwiadomienia o przekroczeniu.

Ostatni ustęp §-fu 16-go stosuje się także i tutaj odpowiednio.

III. Dokumenty kupiecki będące na równi z weksłami.

§. 18.

Przepisy poprzedzających §§. 2 aż do 17 stosują się także do przekazów kupieckich i kart zobowiązania się co do wypłat, tudzież do dokumentów dłużnych, tyczących się zaliczek na papiery publiczne lub towary, które stosownie do pozycji taryfy 11, 2 *b) iii*) i 60, 1 *a)* ustawy z dnia 13 grudnia 1862 tudzież stosownie do §-fu 8-go ustępu 1 ustawy z dnia 29 lutego 1864 uważane są pod względem obowiązkowej opłaty na równi z weksłami, z tą zmianą, że jeżeli dokumenty te napisane są nie na blankiecie, uiszczyć się można z opłaty jednym ze sposobów wzmiankowanych w §-fie 14 *F*.

Postanowienie w §-fie 12-tym ustawy z dnia 29 lutego 1864niżenie do stałej kwoty pięciu centów opłaty od przekazów, przez kupców lub na kupców wystawionych, najwięcej w ośm dni od wystawienia płatnych, tudzież przepisy §-fu 7-go tejże samej ustawy. co do dokumentów, tyczących się objęcia pieniędzy na bieżący rachunek, zachowują się w swej mocy.

IV. Rachunki kupiecki.

§. 19.

Ustanowiony w 83 *B* 2 pozycji taryfy w ustawie z dnia 13 grudnia 1862 i w §. 10 ustawy z d. 29 lutego 1864 wymiar opłaty od rachunków (konta, noty, wykazy itd.) w kwocie 1 centa i 5 centów zmienia się w ten sposób, że rachunki, aż do 10 zł. włącznie, są bezwarunkowo (§. 12 ustawy z d. 9 lutego 1850, (Dz. u. p. Nr. 50) wolne od opłaty, tudzież że opłata 1 c. od arkusza stosowana być ma do wszystkich rachunków, w których kwota żądana nie przenosi 50 zł. tak, że opłacie 5 c. od arkusza podlegają tylko te rachunki, w których suma żądana wynosi więcej niż 50 zł.

Przez rachunki (konta, noty, wykazy itd.) rozumieją się tu pisma, przez osoby, trudniące się handlem lub przemysłem, wystawione, tyczące się przedmiotów ich handlu lub przemysłu, to jest interesów ich zawodu, z których wynika przypadająca im należność, wystosowana do kupców lub przemysłowców albo do innych osób, bez względu czy zawierają potwierdzenie wyrównania czy nie.

Powinnością jest opłacić tę stałą należność nawet wtedy, gdy rachunki takie wciągnięte są w osnowę korespondencji kupieckiej (§. 9 ustawy z d. 29 lutego 1864) lub do niej przydane jako dodatek, załączka itd.

Podpis wystawcy nie jest potrzebny do uzasadnienia powinności opłacenia, lecz dość jest, gdy na rachunku, np. w wydrukowanym oznaczeniu, na pieczęci itp. wymieniony jest zakład lub osoba, w której zakładzie handlowym rachunek został wystawiony.

W takich okolicznościach podlegają więc tej opłacie także rachunki wystawione w zakładach właścicieli hotelów, gospód itp.

Odpisy takich rachunków podlegają tej samej stałej opłacie co pierwopisy.

V. Szkodliwe skutki przekroczeń ustawy.

§. 20.

W przypadku niedopełnienia powinności stęplowania:

- a) weksli;
- b) przekazów kupieckich, dotyczących się wypłat (poz. tar. 11, 2 b) aa) w ustawie z d. 13 grudnia 1862 i §. 12 ustawy z d. 29 lutego 1864) a podlegających takiej opłacie jak weksle lub według okoliczności stałej opłacie w kwocie pięciu centów;
- c) kupieckich kart zobowiązania się, dotyczących się wypłat (poz. tar. 60, 1 a) w ustawie z 13 grudnia 1862) podlegających opłacie jak weksle;
- d) dokumentów dłużnych kupieckich z powodu zaliczek na papiery publiczne lub towary, podlegających opłacie jak weksle, tudzież kart zastawnych kupieckich stałej opłacie w kwocie dziesięciu centów, podlegających, w interesach dotyczących się zastawnictwa papierów publicznych (Kostgeschäft) [§. 8 ustawy z d. 29 lutego 1864];
- e) dokumentów (Cheques) podlegających stałej opłacie w kwocie dwóch centów (§. 7 ustawy z d. 29 lutego 1864);
- f) dokumentów, podlegających stałej opłacie w kwocie jednego centa a względnie pięciu centów, mianowicie:

kart przewozowych (poz. tar. 47 d, bb),

rachunków (poz. tar. 83 B, 2),

bilansów albo rachunków bilansowych (§. 10 ustawy z d. 29 lutego 1864) i

listów przewozowych (poz. tar. 101 I, A b),

czy to tym sposobem, że nie uiszczono się z opłaty lub nie w kwocie ustawowej, czyli też że uczyniono to nie we właściwym czasie lub nie w sposób przepisany, pobierana będzie bez wytoczenia postępowania karnego, na podstawie wywodu stwierdzającego przekroczenia ustawy, opłata podwyższona, niepodzielnie od osób prawnie obowiązanych do opłacenia należności lub za takową odpowiedzialnych.

Ta podwyższona opłata wynosi łącznie ze zwyczajną należnością:

1. gdy chodzi o opłaty przypadające podług skali I, o ustanowione w §-fie 9-tym, tudzież o stałe od dokumentów wzmiankowanych powyżej pod a) do f), pięćdziesiąt razy tyle;

2. gdy chodzi o opłaty, przypadające podług skali II od dokumentów wzmiankowanych pod a) aż do d) dziesięć razy tyle co kwota niezapłacona, lub zapłacona nie podług przepisów lub nie we właściwym czasie.

Jeżeli opłata pierwotnie niższa, uzupełnioną być miała później, stosownie do ustawy niniejszej, aby wyrównała opłacie przypadającej podług skali II, w takim razie podwyższenie za opłatę pierwotną o ile tej uchybiono, obliczyć należy podług ustępu 1, a podwyższenie za nieopłaconą kwotę uzupełnienia, podług ustępu 2 niniejszego paragrafu.

Gdy z powodu uszczerbku stęplowego w dokumentach wzmiankowanych powyżej pod a) do f) ma być orzeczona kara (§§. 82 i następne ustawy z dnia 9 lutego 1850), najmniejszy wymiar kary wynosić ma nie mniej niż podwyższenie opłaty stosownie do ustawy niniejszej przypadające i także kwota kary, która ma być złożona lub zabezpieczona w celu odstąpienia od postępowania karnego

stosownie do §§. 541 i 544 ustawy o przestępstwach skarbowych, nie może być wymierzona w kwocie niższej od tego podwyższenia opłaty.

§. 21.

W tym tylko przypadku, gdy strona, szkodliwe skutki przekroczenia ustawy ponieść mająca, sama uwiadomi władzę skarbową o przekroczeniu, nim władza ta skądinąd o niem się dowie, i zarazem uiszcza się natychmiast z opłaty, w której dopuściła się uszczerbku i z podwyższenia, zrzekając się rekursa, ściągnąć należy jako podwyższenie opłaty oprócz opłaty zwyczajnej tylko połowę tej kwoty, o którą w myśl §-fu 20-go opłata zwyczajna byłaby podwyższona.

Z wyjątkiem tego przypadku kwoty podwyższenia opłaty i kary w §-fie 20-tym ustanowione, nie mogą być ani zniżone ani darowane.

§. 22.

Odbiorca dokumentu podlegającego stęplowaniu, ale nie, lub niedostatecznie, nie podług przepisu lub nie we właściwym czasie ostęplowanego, z rodzaju tych, które w §-fie 20 pod *a)* do *f)* są wymienione, może uwolnić siebie i swoich następców od zapłacenia przewyższającej zwyczajną opłatę części podwyższonej opłaty, i, o ile przypadek kwalifikuje się do zastosowania ustawy o przestępstwach skarbowych, od kary, jeżeli w przeciągu dni trzydziestu, które następują po dniu odbioru tego dokumentu, uwiadomi o przekroczeniu właściwą władzę skarbową.

Obowiązkiem jest strony dowieść, że termin ten został dotrzymany (§. 24).

§. 23.

Akceptant, indossant, lub ktokolwiek inny, obowiązany do zapłacenia należitości stosownie do §§. 16 i 17 ustawy niniejszej, wynosić nie może żadnego zarzutu przeciwko ustawowym skutkom zaniedbanego lub wadliwego uiszczenia się z opłaty na tej podstawie, że weksel był wadliwym w czasie, gdy na nim kładł swój podpis, lub gdy zaszła okoliczność, z której wynikał dla niego obowiązek złożenia opłaty.

Przepis ten odnosi się także do dokumentów kupieckich, wzmiankowanych w §-fie 18-tym.

§. 24.

Jeżeli z weksla, lub jednego z dokumentów kupieckich, w §-fie 18-tym wzmiankowanych, nie można wyrozumieć dokładnie okoliczności lub czasu, od którego zależy obowiązek opłacenia lub uzupełnienia, albo podwyższenia opłaty, w takim razie, dopóki strona nie udowodni, że rzecz ma się przeciwnie, uznawać się będzie w celu wymierzenia opłaty tę okoliczność za istniejącą i ten czas za nadeszły, który uzasadnia powinność opłacenia lub wyższy wymiar opłaty.

Według tej przeto zasady, także aż dopóki strona nie udowodni że rzecz ma się inaczej, uznawać się będzie w szczególności, że indos nie datowany, na wekslu przed więcej niż sześciu miesiącami w krajach tutejszych lub przed więcej niż dwunastu miesiącami za granicą wystawionym, położony został dopiero po upływie tych sześciu a względnie dwunastu miesięcy od dnia wystawienia (§§. 5 i 8).

§. 25.

Stręczyciel handlowy (*senzal*), który uczestniczył przy zbyciu weksli, o których wiedział, lub mógł wiedzieć, że nie są należycie ostęplowane, jest odpowiedzialny za uszczerbek w opłacie i za podwyższenie opłaty, a nadto podpada karom porządkowym w §-fie 84-tym *c)* ustępu II ustawy z d. 4 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 68), przewidzianym.

§. 26.

Pod względem przedawnienia szkodliwych skutków przekroczeń przeciwko ustawie niniejszej, jak i pod każdym innym w ogólności, o ile ustawa niniejsza nie odmiennego nie ustanowi, stosowane będą do weksli, tudzież do innych dokumentów, w §. 20 wzmiankowanych, ogólne przepisy ustaw o opłatach.

§. 27.

Gdy weksle trasowane ale nie akceptowane napisane są na blankietach urzędowych albo zaopatrzonych w znaczki urzędownie stęplowane, podpis wystawcy, już na nich położony, nie stoi na przeszkodzie wymianie za inne stęplowane blankiety lub za znaczki stęplowe, jeżeli są wystawione przez wystawcę na własne zlecenie, nie zaopatrzone w żaden akcept, indos i w ogóle w żaden inny podpis strony a podane są do wymiany przed terminem płatności.

VI. Podwyższenie wymiaru odsetków za zwłokę.]

§. 28.

Wymiar odsetków za zwłokę, płacić się mających stosownie do rozporządzenia z d. 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50) w razie przekroczenia ustawowego terminu do zapłacenia należytości bezpośrednich i równoważności należytości, podwyższa się do sześciu od sta; w razie zaś zwrotu ściągniętych, lecz w skutku rekursów znowu oddać się mających kwot należytości, powracane będą stronom sześć procentowe odsetki od kwoty zwracanej, przypadające od dnia wniesienia tejże.

VII. Przepisy końcowe.

§. 29.

§§. 1, 2, 3 i 4 ustawy z d. 29 lutego 1864, tudzież 113 pozycya taryfy zmienionych przepisów taryfowych ustawy z d. 13 grudnia 1862 tracą moc obowiązującą.

§. 30.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.
Wiedeń, dnia 8 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Pretis r. w.

27.**Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9 marca 1876,**

tyczące się liczenia asystantom lekarskim służby jednorocznej ochotniczej w szpitalach wojskowych, gdy zechcą zdawać przepisany egzamin celem uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia.

Lekarzom, stopień akademicki posiadającym, którzy służbę ochotniczą jednoroczną pełnią w szpitalach wojskowych, jako asystenci lekarzy, gdy zechcą być przypuszczeni do egzaminu, potrzebnego do otrzymania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy urzędach administracyjnych, rozporządzeniem z d. 21 marca 1873 (Dz. u. p. Nr. 37) przepisanego, służba ta liczona będzie odnośnie do §-fu 7-go lit. *d* powyższego rozporządzenia, za służbę jednoroczną w szpitalu publicznym.

Lasser r. w.